

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De contemptu vanæ gloriæ. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT II.

De contemptu vana gloria.

Rerum mundi facies indicat, quod mundus amari non debet. Cum enim tam facile se variat, profecto corruptibile se demonstrat. Nulli fidem firmam seruat; sed modicum in apparentia blanditur, & in fine decipit & illudit. Non ergo pulchritudines hominum, non diuitie rerum, non laudes adulantium, non fauores potentium, te moueant & delectent; quia vana sunt & mortifera, quæcumque a summo bono retrahunt, & ad infima cogitatum inclinant. Omnis quippe caro scænum, & omnis gloria eius quasi flos fœni.

Isaia 40.

1. Igitur humanas laudes non affectes, nec vanè aliquem extollas: nescis enim, quid futura pariat dies. Sæpè nouissimi sunt primi, & primi nouissimi. Fuge laudari tanquam venenum, ne seducaris, & perdas boni operis meritum. Vani sunt & stulti, qui laudibus delectantur humanis. Laudetur Deus, non homo fragilis. Sapiens plus facta ponderat, quàm verba. Res bene gesta seipsam laudat. Qui verba tantum sectatur, nihil inueniet. Virtus in Deo facta, a Deo gloriam recipiet. Si ponis vitam tuam in ore hominũ, eris modò aliquid, modò nihil, nunquam tamen liber & quietus. Iustus non verbis mouetur ornatis; sed quod Deo placet, attendit.

Laudari ac
laudare ne
vanè con-
cupiscas.

3. Sæpè homines laudant, quod inprobat Deus; multoties Deus acceptat, quod homines vituperant & spernunt. Ille ergo dignè laudatur, quem Deus omnia sciens commendat. Ille adiutus est & valet, què adiuuat Deus. Ametur veritas, non hominũ loquacitas, qui sæpè præ odio vel amore mouentur, nescientes quid sit in homine velatum. Redi ergo ad conscientiam tuam, ybi veritas videt; & scito te infirmum esse, & peccatorem, atque citò moriturum. Siquidem in mortis articulo patebit, quam fallax fuit omnis gratia mundi: quàm stulta læticia, laus ab hominibus quæsit.

2. Cor. 10.

CAPVT III.

De fidei & veraci amico.

Amicus tuus est, qui in Deo te amat, & propter Deum te tolerat. Verè ille amicus tibi est, qui salutem animæ tuæ diligit, non qui foris blanditur & applaudit. Ille tibi dilectus est, qui pro malis tuis dolet & orat; qui profectui tuo congaudet, & te corripit in charitate. Non est fidus amicus nisi in Deo; & qui sua non quærit. Qui enim seipsum negligit, quid alteri persuadere poterit? Cum tua bene curaueris, facile proximo persuadebis.

m.